

Ein frálík mynd fyri oyrað

«Gluggamynd» hjá «Glatadu Spælimonnum» er alt annað enn glatað.

Við m.a. meistaraverkinum hjá Jóanesi Nielsen «Til Boga og allar nýfðingar í verðini», sjei yrkingum hjá T.N. Djurhuus og 12 nýggjum, góðum føroyskum lögum er avgjørt ogn í hesi plátu.

«Glatadu Spælimenninir». Soleiðis kalla tey seg. Men sum hjá spælimonnum í bókini hjá William Heinesen er tónleikurin hjá hesum spælimonnum og kvinninum heldur ikki glataður.

Tað kunna tey, sum hoyra plátuna ella bandið «Gluggamynd» sannføra seg um.

Tað eru trý, kanska fyra ár síðani, systkinini Palli og Jakobina Hansen sungu yrkingina hjá Jóanesi Nielsen «Til Boga og allar nýfðingar í verðini» á reyðari kveldsetu í Sjöngleikarhúsinum. Tey høvdu sjálvi gjørt lagið. Hetta riggaði sera væl.

Og tað eru júst í hesum døgum tvey ár síðani, eg spurdi Palla — hann sat og spældi guitar á tjaldblassinum í Kirkwall, vit vóru á konsertferð við Spælimonnum í Hoydølum — um lagið um

Boga og hinar nýfðingar, har ikki kom á plátu.

Jú, svaraði Palli, tað var meiningin. Men hann visti ikki rættiliga, um tað bleiv til nakað.

Tað bleiv tað. Tibetur. «Til Boga og allar nýfðingar í verðini» fæst nú á plátu og eisini bandi saman við 11 øðrum, nýggjum føroyskum lögum.

Jóanes Nielsen er, haldi eg, besti og mest viðkomandi føroyski yrkjarin í dag. Og hesin sangur hansara til barnið í vegguni, er so einstandandi, at tað er gleðiligt, hann nú kemur fram aftur. Hann má ikki gloymast.

Sjei hjá T.N. Djurhuus

Summir yrkjarar eru betur umtóktir enn aðrir hjá visusangarum. Hanus t.d. hevur serliga Poul F á skránni, tá hann fer á pallin. Og Palla dæmar væl Tummas Napoleon Djurhuus.

11 tekstir eru á «Gluggamynd». T.N. Djurhuus eigur teir sjei:

«Vogguljóð» við einum góðum, ikki heilt stillum, vogguljóðslagi hjá Palla.

Lagið hjá Ega Dam til «Selatrað 8. juli 1626»

hevur verið at hoyra av og á fyrr. Tað endar við einum ramligum manskóri. «A Boðanesi» er latið í rokklúna við elldjórurum. Palli eigur lagið og eisini skjóta lagið til «Hon».

Hinvegin er lagið hjá honum til «Várnátt» stilt og sera vakurt, júst sum ein várnátt. Her hevur Palli verið serliga heppin.

Anette Bonde hevur gjørt lag til «Dansur». Eitt rættligt spælimannalag við violinum. T.N. Djurhuus hevur verið meira tungur í huga, tá hann yrkti «Træið». Anette og Palli hava gjørt eitt stilt lag til hesa heystaryrking.

Anette Bonde hevur eisini gjørt lag til «Litli min» hjá Steinbirni B. Jacobsen. Eitt skjótt rokklag. Annað lagið á plátuni, har elldjórurini koma fram.

So eru eftir at nevna tvær yrkingar hjá Jóanesi Nielsen, «Morgunsangur» við stillum lag hjá Palla og Jakobinu. Her gevur celloinlagnum ein dramatiskan dóm.

Og Lillian Tryggvadóttir hevur gjørt eitt frálíka gott lag til «Leygarmorgun í Havni».

Einasta instrumentala lagið er «Álvadansur» hjá Palla. Violin- og floytuspel eyðkenna hetta lag, sum væl kann brúkast, tá álvar fara í dans.

Nýggj navn

Tutl gevur út «Gluggamynd». Tutl hevur givið út nogvar plátur. Onkur hevur fýlt á, at sama fólk-íð gongur aftur á flestu, ja, kanska øllum, plátunum. Tað er kanska nakað um tað. Men nú eru fleiri nýggj komin við. Á «Gluggamynd» eru hesir tónleikarar: Pauli Hansen, Jacobina Hansen, Anette Bonde, Erling Olsen, Mass Ingi Jensen, Ernst Dalsgarð, Jóan Petur

Palli hevur eisini verið í norska sjónvarpinum. Her stemmar hann guitarin, meðan norsku sjónvarpsmenninir gera klárt til upptøkuna, sum varð gjørd í hollini hjá Útvarpi Føroya.

Andreassen, Zacharias Sørensen, Arnbjørn Sivertsen, Ronnie Nielsen og Guðmundur Steinsson.

Nøvn, sum ikki eru á nógvum, summi á ongum plátuhúsum hjá Tutli. Hetta er to alt folk, sum í fleiri ár hava verið virkin í føroyskum tónlistarlívi.

Tað hoyrist eisini. Hetta verður uttan iva ein av trumfunum hjá Tutli. «Gluggamynd» verður keypt og spæld. Annað fer ikki at bera til.

Tað eru ikki bara tónleikararnir, sum eru nýggir í útgávuvirksemi-

num hjá Tutli.

Upptøkumaðurin, Carsten Arnskov, roynir seg eisini fyrstu ferð. Og hetta er fyrsta pláta, sum er tikið upp í Utvarpshöllini. Næstan altíð eru pláturarnar hjá Tutli í vøkrum húsum. Listarligum. Hesa ferð ber to av. Jóanis Hansen og Ole Wich hava gjørt eitt satt prýði.

Saman við plátuni er eitt ark við yrkingunum.

Samanumtikið: Tær 99 kr., «Gluggamynd» kostar, eru væl farnir pengar.

Trúgvíð mær.

hd

Byen:20:10:82

framsýningarrúmið avger altíð í størri ella minni mun, hvussu ein framsýning verður sett

upp.

Framsýningin

«Byen:20:10:82 — en studie i gult» er soleiðis

háttað, at hon kann brúkast, ella lagast til eithvørt rúm. Antin tað er 30 m² ella 200 m².

Antin tað er ein tekukur á einum lítlum arbeidsplassi ella háltv Nordurlandahúsið.

— Vit gera soleiðis, at rúmið og framsýningin bliva ein heild, umfevnandi og viðkomandi. Hevur ein veggur í framsýningar-rúminum ikki tann rætta litin, so mála vit hann, siga teir triggir listamenninir í «Sort Flint».

Í einum blað um fyrstu framsýning sína skrivur «Sort Flint» m.a. hetta:

«Et eftirårsdøgn i Danmark er en hvile og en balance for synsansen.

Den gule pigmentære farve fra de visne blade i det blåviolet lys, giver den ligevegt som øjet kræver — i den mellem-

grå farve.

Ud fra bevidstheden om denne farve-harmoni — «Byen:20:10:82 — en studie i gult»...

Den 20/10.1982 kl. 05.00 påbegyndte vi en 24 timers odyssé i en stor by, bevæbnet med kameraudstyr, skitseblokke og et håb om, at vi efter disse 24 timer ville være i stand til at materialisere vores oplevelser og indtryk i et projekt, og med dette nå ud til et så stort publikum som muligt. At nå frem til et produkt, til forskel fra blot at lade handlingen stå alene, som en happening for 3 personer uden publikum. Eller udtrykket for ideen om den ubrydelige kraft i cirkelbevægelsen manifesteret i en akt, hvor udgangs-

punkt og slutpunkt er ens.

Projekt «Byen:20:10:82 — en studie i gult» udnytter de sidste 30 års eksperimenteren og erfaring indenfor billedkunsten. Vi er vores kulturelle arv bevidst, og det er nærliggende i denne sammenhæng at gøre den engelske kunsthistoriker Robert Hughes ord til vores, om modernismens store energier, der stadig ligger slatet i vor kultur, som Odysseus bue i Penelopes hus, men ingen synes at være i stand til at spænde og udløse den.

Blaðið, sum fæst á framsýningini, hevur fleiri upplýsingar um framsýningina og annað áhugavert um litir og rúm umframt myndir.

hd